

לפיטוריו של שר בכיר בממשלה הסובייטית

לן, ולא יוכל להשתתף בתוכנית. המודיע, כידוע, לא הודיע.

במסיבת פרידה שערכו לכבודו העיתונאית סלילה כץ-זכאי ובעלה השחקן ארי לוי, נשאל חיים טופול כיצד הוא מצליח להיראות כלי כך טוב. השיב טופול: "אני עובד יום ולילה. וזה מה ש מחזיק אותי בחיים וגורם לי להישאר צעיר".

באי הקונצרט של חנה זמר, הקאמרי לא הבינו את המתרחש. בתחילת הקונצרט ניצח על ההופעה המנוצח האורח מארצות-הברית ג'ון ג'ורדן, אולם באמצע ההופעה עלה לפתע על הבמה מנצח המקהלות סטנלי ספרבר והמשיך במלאכה-הניצוח. הסתבר שנלסון חש פיתאום ברע וספרבר, שישב באולם כמאזין, חש לעזרתו. התנדב להחליף אותו.

מי שהיה דובר מיש-טרט מהחזן-תל-אביב, עמוס אריכא, הפתיע את ידידיו כאשר הזמין אותם לתערוכת ציוריו הראשונה, שהתקיימה בשבת האחרונה בתל-ברוך אריכא. נשאל כבר כמה ספרים, נשאל על-ידי ידידיו מה פיתאום עבר לציור, והשיב: "כל החיים שלי עסקתי בדב"ר. רים שלא הייתי מרוצה מהם. עד שיום אחד נמאס לי. עזבתי את הכל החלטתי לעסוק במה שאני רוצה באמת. וזה מה שאני ממליץ לכל אחד לעשות. החיים נראים אחרת. כשי עושים מה שרוצים באמת".

קשר הדוק בין מיר-סומאים לכלבים מצא הפיר-סומאי יורם ברנע, העורך את הירחון הכלב. רבים מבעלי מישרדי-הפירסום בארץ מגדלים כלבים: גרשון סופר מגדל קייסאנוד; אמנון אריאל מגדל זוג כלבי פיני צ'רנסקי, בני הרצל רכש ל-אחרונה את כלבת-הדוברמן הנחשבת כיפה ביותר בארץ; לרובים ("בובי") ארנון יש בולדוג; דויד ארמון גידל קולי; עד שזה נגנב ממנו לפני מיסטר שבעות; לשמעון ליניאל יש דושה-גרמני ולבנו אפרים, שגם הוא פירסומאי. יש כלב מאתו גזע. גם ל-שניים ממהלי מחלקת-המודעות בעיתונים יש כלבים: ל-מושה שפיך מהארץ פיני צ'רנסקי, ולתנחום גורביץ מדיעות אחרונות רועה-גרמני. אך דווקא לירם ברנע, עורך הירחון המיקצועי לבעלי-כלבים, יש כלב לא-גינזעי.

הסטודנטים לאמנות בי אוניברסיטת תל-אביב, שיצאו מאלים-ההרצאות בתחילת ה-שבע שעבר, הופתעו. הם ראו את המרצה שלהם, ד"ר נ"ר רית כנען, בתו של מנהל בית-החולים ליולדות בתל-השומר, פרופסור ארנון רבאן ואשתו של ד"ר גבי כנען - שזכה בפירסום רב ובאות-העזו על ביצוע ניתוחים תוך קרב בחילי יחידת-הצנחנים, שנחקה בעיר סואץ במלחמת יום-הכיפורים. ניצח בת דום כשהצייר דויד שריר, המצייר עתה פרסקו ענקי על קיר אחד מבנייני האוניברסיטה. מה מצייר על הצאת-הג'נטל שלת ציור מרשים. בחתימתו. כשסיים את ציורו, הודיעה נ"ר רית כי היא תורמת את החשי-אית תמוצוירת למכירה הפומבי



סילביה רפאל

מי שהיתה חברת הרשת הישירה ראלית בפרשת לילהאמר, שנשי פטה וישבה בכלא הנורווגי באשמת השתתפות ברצח המלצר המרוקאי אחמד בושקיי, לא נטשה את קשריה עם ישראל, למרות שלאחרונה עזבה את הארץ. סילביה (ראשונה מימין) השתתפה בתערוכה של ציורים ישראלים, שנערכה לאחרונה בדרום-אפריקה. לידה נראים בתמונה ג'ני בסום, מנהלת משרד-ההסברה של דוים-אפ-ריקה; לובי מוריס, הכובעת היהודי-קנדית של המחזמר "ג'יפ-סי", המוצג עתה ביוהנסבורג, והגרפיקאי הישראלי יחושע ("ג'ק-סי") ג'קסון, שליוח את התערוכה. ברקע זוג שתי המדינות.

משרת עמיקם בבסיס צה"ל אי-שם. ועובר תקופת טירונות בת חודש ימים.

מי שנהנה מכל העסק הוא הבוס של עמיקם, ראש-עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'יצ'") למה. הוא טילפן ל-ביתו של עמי וכש-אסתי אש-תו, ענתה לטלפון אמר: "שלום, מדברים מהמישטרה הצבאית". אסתי, שזיהתה את קולו של צ'יצ', לא בלעה את הלוקש, וכשראשה-העיר המשיך ושאל: "למה עמי לא בא הביתה?" השיבה אסתי: "השי אירו אותו בבסיס לשבת" שאל צ'יצ': "למה הוא לא ברח?" שאלה אסתי הגדהמת: "מה? אתה רוצה שהוא יברח מהצבא?" צ'יצ' לא התבלבל והשיב מגיה-רביה: "אני רוצה שהוא יברח, כדי שסוף-סוף אוכל להכניס אותו לכלא".

בתוכנית האינטנטיבית חיים שכאלה על חיי אחשו-רש, ששודרה בטלוויזיה בפרי-רים, היה פרט אחד עמוס במיוחד. המנחה עמוס אטינגר שמר על ארשת רצי-נות קודרת, וניראה מתוח מאד משך כל התוכנית. לאלה ש-סברו כי עמוס הבין שהתוכ-נית היא ביוזון ומשום-כך נראה מתוח כלי-כך, נכונה אכי-זבה. הסיבה למתיחותו היתה פרונואית. החקיקן מופי גיל-ערי, השוהה בארץ בחופשת-מולדת, אמור היה ליטול חלק מרכזי בתוכנית, אולם הוא לא הגיע לצילומים, ועמוס נאלץ להתחילו במרבית הקטעים. מוכירת-ההפקה התקשרה לכל בתי-החולים בארץ, כדי לוודא שלא אונה לחקיקן כל רע. רק בסוף התוכנית הגיע מוטי, ו-תודיע כי ביקש ממישהו שי-יודיע כי הוא עסוק בצילומים באחד מסרטיו של מנחם גו-

השלים עם הגזירה שהטילו עליו רופאי ליסכת-הגיוס, אשר פטרו אותו בזמנו משי-רות צבאי בגלל ראייה לקויה. לפני כשלושה חודשים החליט עמיקם לקחת את העניינים בי-ידיים, והתייצב לפני רופאי ליסכת-הגיוס, הודיע להם כי ראייתו השתפרה וכי הוא מבי-קש לשרת בצבא. הרופאים הצבאיים, המחפשים בנרות כשרי-שירות שהיו פטורים בי-עבר, ערכו לו בדיקות חוזרות, וגייעו אותו ברמקום. כעת



יצרן הגובלים מכר-האמנים עין-חוד, היה אורח-הכבוד בתערוכת חפר, ניספח-התרבות הישראלי בלוס-אנג'לס. איצ'ה (ראשון מימין) התייצב לצילום לצידם של שגריר גואטמלה בישראל, רמירו ג'רדה אסטוריאס, ושגריר ברזיל, פאראנוס דו ריו ברנאנקו. כאשר שאלו השניים את רותי חפר (במרכז) את מי מייצג איצ'ה, היא השיבה להם: "הוא שגריר עין-חוד בישראל".

עורכת דבר, חנה זמר טוענת כי הפוליטי-ביוורו של המפלגה הקומוניסטית של ברית-המועצות האזין לתוכנית הרדיו, שאותה היא מנחה מיש-חק עימות, ושוכנע על-ידיה. ומעשה שהיה, כך היה: בי-מיסגרת התוכנית, שאותה ער-רכת דורית דניאלסקי, הוז-מנו הסובייטולוגים אמנון סלע, זאב כץ, גור עופר, ברוך חזן ויעקב רועי שכל אחד מהם גילם איש אחד מן הצמרת הסובייטית. בין השאר דנו בנושא החקלאות, כשהם שמים את הדגש על בעיית החיטה שלא נבטה, ושגרמה למחסור המור בלחם בברית-המועצות. המסקנת שאלה הגיעו המשת הסובייטולוגים היתה, כי יש לפטר את שר-החקלאות הסובייטי. שבועיים לאחר-מכן הגיעה הוועידה ה-קומוניסטית לאותה החלטה עצמה, מאותן סיבות. השר פר-טר.

מוכיל ההסתדרות לשע-בר, יצחק כץ-אהרון, שאל את סגן שר-התיקשות, אלי מוראל, מדוע לא הוצא בול-זכרון מיוחד, במלאת מאה שנה להולדתו של הדוקטור ארתור רופין. התערב בשי-חה שר-התיקשות אהרון און, ואמר: "קיבלנו החלטה שלא להוציא יותר בולי-זכרון". מי שלא האמין לדברי השר היה ח"כ הליכוד יח"קאל פלומין, שאמר: "החתיטה שמחלטה. עליך להודת שנגמרו לכם תאשים. כל מי שהיה שווה משהו, קיבל כבר בולי-זכרון, ולשאר פשוט גמי-אס לכם ללקק".

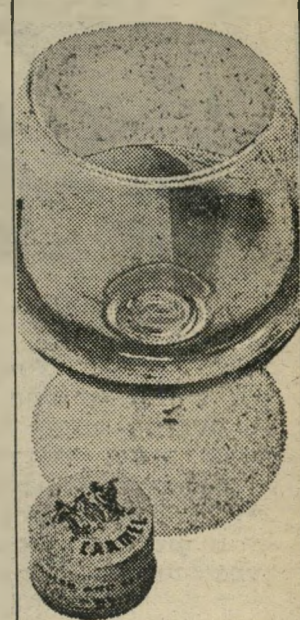
ח"כ הליכוד אמנון לין הודיע לדובר המפלגה הליכ-רית, סמי פארויג: "החלטתי להפסיק לקרוא לך בשם, עד שתעבר אותו". התערב בשיתה ח"כ ארי אנקוריין מהמערך, ואמר: "כל זמן ש-הוא לא מעבר בחורות, הוא יכול לעשות עם השם שלו מה שהוא רוצה".

דובר עיריית תל-אביב עמיקם ("עמי") שפירא ידוע כפטריוט, שמעולם לא



לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי



כרמל מזרחי מקינה ראשון לציון וזכרון יעקב